

ارتباط گلوکونیت زایی و تغییرات سطح آب دریا در نهشته های کرتاسه بالایی در منطقه ی لاشتر در جنوب-جنوب شرق اصفهان، ایران مرکزی

^۱ سهرابی، عاطفه*؛ ^۲ امیرشاه کرمی، مهناز

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

e-mail: atefe.sohraby@yahoo.com

^۲ استادیار گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور استان اصفهان

e-mail: m_amirshahkarami@yahoo.com

چکیده:

در منطقه لاشتر در جنوب-جنوب شرقی اصفهان واحد رسوبی به نام آهک گلوکونیت داررخنمون دارد که سن آن به آلبین بالایی-سنومانین نسبت داده میشود. این لایه ی گلوکونیتی بر روی واحد رسوبی شیلهای بودانتی سراس دار (آلبین) نهشته شده است. این افق گلوکونیتی در شرایط موضعی احیا که ورود موادآواری درمحیط کم وناچیز است بوجود آمده است. همچنین آهک گلوکونیت دار به صورت ناپیوسته در زیر واحد رسوبی به نام آهک اینوسراموس دار (تورونین-کنیاسین) قرار گرفته است. در بین لایه گلوکونیتی و آهک اینوسراموس دار، ناپیوستگی با مرز سکansı نوع ۱ (SB1) موجود است. وجود تجمع بالای روزن دارن پلاژیک و الیگوسترینا در آهک اینوسراموس دار دلالت بر بالآمدن سطح آب دریا و افزایش عمق حوضه رسوبی دارد. در آهک گلوکونیت دار، گلوکونیت های موجود در سه گروه برجا، نیمه برجا، و جانشین تقسیم بندی شده اند. گلوکونیت های برجا که با دانه های فسفات همراهند، دارای جورشدگی ضعیف بوده و در آنها آثارترک خوردگی و چروکیدگی مشاهده شده اند. گلوکونیت های نیمه برجا پس از تشکیل توسط جریان های جزر و مدی و طوفان ها به صورت محلی نقل مکان کرده اند.

واژگان کلیدی: گلوکونیت، منطقه لاشتر، ایران مرکزی، چینه نگاری سکansı.

مقدمه:

منطقه لاشتر از نظر تقسیمات زمین ساختی ایران در بخش ایران مرکزی واقع شده است(درویش زاده ۱۳۸۳). در در منطقه یاد شده، واحد رسوبی به نام آهک گلوکونیت دار به سن سنومانین و با ضخامت ۲ تا ۳ متر با مرز ناپیوسته بر روی شیل های بودانتی سراس دار (آلبین میانی) و در زیر وحد رسوبی آهک اینوسراموس دار (تورونین-کنیاسین) قرار گرفته است (امیرشاه کرمی، ۱۳۷۷؛ آقانباتی ۱۳۸۳). گلوکونیت از نظر شناسایی نبود های چینه شناسی و مرزهای سکansı و نیز در چینه نگاری سکansı بااهمیت است (Amorosi1997).

در برش مورد مطالعه در واحد رسوبی آهک گلوکونیت دار گروه رخساره ای به نام گلوکونیت بیوکلاست / وکستون - پکستون شناسایی شده است. گلوکونیت ها غالبا در اندازه ماسه ریز تا متوسط دانه به رنگ سبز بوده و به اشکال گرد، بیضوی و نامنظم دیده شده اند. بیوکلاست ها به گروه های متنوعی از انواع آمونیت، دوکفه ای، شکم پا، خارپوست و میکروفسیلهایی از روزن داران پلاژیک تعلق دارند. بر روی آهک